REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Industrijska cesta 15, Sesvete

Poslovni broj: Pn-4/2025-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama po sucu tog suda Ivi Raos, u pravnoj stvari tužitelja Ivice Tolja, OIB: 85891147607 iz Sesveta, Prekvršje, Odvojak Poljaki 20A, zastupan po punomoćniku Krešimiru Ćurkoviću, odvjetniku iz odvjetničkog društva Ćurković i Šanjug iz Zagreba, protiv tuženika Mirka Zečevića, OIB: 99876142956 iz Sesveta, Prekvršje, Laščinske ledine br. 27, zastupanog po punomoćniku Zlatku Kovačiću, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 09. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka i tužitelja osobno, 17. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku MIRKU ZEČEVIĆU, OIB: 99876142956, Prekvršje, Laščinske ledine br. 27, Sesvete, platiti tužitelju IVICI TOLJU, OIB: 85891147607, iz Prekvršja, Odvojak Poljaki 20A, zbog povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje s osnova neimovinske štete iznos od 7.352,61 EUR te zbog potrebe pružanja tuđe pomoći i njege, s osnova imovinske štete, iznos od 600,00 EUR, dakle sve zajedno 7.952,61 eur, sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom na iznos od 7.352,61 EUR od 08.10.2024.g. pa do isplate te na iznos od 600,00 EUR od 17.11.2026. pa do isplate sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je tužitelj potraživao od tuženika isplatu neimovinske štete u iznosu od 1.047,39 EUR kao i u dijelu u kojem je tužitelj potraživao isplatu zateznih kamata na iznos od 600,00 EUR od 08.10.2024. pa do 16.11.2026.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.468,23 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 17. studenog 2026. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio ovom sudu tužbu u kojoj navodi kako je 10. lipnja 2024. godine u Prekvršju došlo do štetnog događaja u kojem je pas tuženika - belgijski ovčar imena “Max“, kojeg je držao bez nadzora, izašao iz dvorišta i napao tužitelja koji se vozio na biciklu. O štetnom događaju obaviještena je IX. Policijska Postaja Zagreb te je tuženiku sukladno članu 30. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (NN 41/77, 52/87, 47/89, 55/89, 05/90, 30/90, 47/90, 29/94, 114/22, 47/23; u daljnjem tekstu: ZOPPJRM) uručen obavezni prekršajni nalog zbog držanja životinje bez nadzora odnosno neopreznog držanja životinje koja može povrijediti ili ugroziti građane. Kod tužitelja je uslijed štetnog događaja došlo do povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje, tj. Priznata prava osobnosti iz članka 19. Zakona o obveznim odnosima („Narodne Novine“ 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje u tekstu: ZOO). Tužitelj je povodom napada zadobio otvorene ugrizne rane na lijevom ramenu, lijevoj podlaktici i veću ugriznu ranu na lijevoj natkoljenici. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj je dobio cjepivo protiv tetanusa, Ana-Te i HIG. Oštećeni je također na području lijeve natkoljenice pretrpio infekciju - bakterijsku upalu kože Celulitis, popraćeno febrilitetom, radi čega je 12 dana bio hospitaliziran. Navodi kako slijedom svega navedenog trpi trajne posljedice u vidu: bolovi i neugodan osjećaj na područjima ugriza na ekstremitetima, uznemirenost zbog vidljive naruženosti na području ekstremiteta, gubitak samopouzdanja, iscrpljenost i glavobolje uslijed čestih nesanica, posttraumatski stresni poremećaj, noćni nemir, košmarni snovi i strah, nevoljka prisjećanja na traumatski događaj, anticipatorni strahovi, fobija, zabrinutost za zdravlje i budućnost, osobito nakon bakterijskih upala zbog ugrizne rane, anksioznost, povodom štetnog događaja tužitelj je razvio velik strah od pasa te većih životinja imajući u vidu da se radi o belgijskom ovčaru, tužitelj je prije štetnog događaja uživao u vožnji bicikla po naselju međutim zbog napada psa ima strah od izlaska van i vožnje biciklom, nelagodnosti zbog čestih odlazaka na pregled, primanja cjepiva. Čovjekova je osobnost nepovrediva, što znači da mu se jamči pravo na slobodan razvoj vlastite osobnosti. Člankom 22. stavkom 1. Ustava RH jamči se nepovredivost osobnosti svakog pojedinca, citira se: „Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva.“ Osobnost čovjeka odnosi na sam život, zdravlje, čast i ugled, vlastitu sliku o samom sebi, emocije, talentiranost, inteligencija, kao i sve ostalo što zajedno čini ukupnost psihosocijalnog stanja. Svaki čovjek ima pravo na rad te slobodu biranja poziva i zaposlenja. Članak 54. Ustava RH: „Svatko ima pravo na rad i slobodu rada. Svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost.“ Zdravlje se definira kao stanje fizičkog, duševnog te socijalnog blagostanja, a ne samo odsustvo bolesti, UN – Svjetska zdravstvena organizacija – definicija zdravlja). Radi navedenog, tužitelj iznosi činjeničnu osnovu te predlaže adekvatne dokaze da joj je šteta nastala kao poremećaj i povreda tjelesnog integriteta, kao poremećaj i povreda duševnog integriteta, kao poremećaj i povreda socijalnog integriteta. Kada ozljeda tijela izazove povredu zdravlja, tada se može reći da je došlo do povrede prava na zdravlje. Sudska zaštita odnosi se ukupnu zaštitu prava osobnosti, što znači da se odnosi na zaštitu svih pripadajućih, bioloških, duševnih i socijalno-društvenih čovjekovih osobina, što znači da je zdravlje temelj slobodnog i neovisnog razvoja

vlastite osobnosti, slijedom čega, posljedice povrede zdravlja dovele su do povrede na slobodan razvoj vlastite osobnosti. Kada ozljeda tijela izazove poremećaj u slobodnom razvoju vlastite osobnosti, u smislu da uslijed štetne radnje oštećena onemogućena, ograničena ili ima smetnje u sferi dotadašnjeg načina života, tada se može reći da je došlo do povrede prava na slobodan razvoj vlastite osobnosti. Imajući u vidu navedeno, tužitelj tvrdi da je štetna radnja u predmetnom štetnom događaju izazvala povredu temeljnih osobnih prava tužitelja, prava na slobodan razvoj vlastite osobnosti te prava na zdravlje. Prema odredbama čl. 19., 1046., te čl. 1100. ZOO-a tužitelj zbog povrede prava na razvoj vlastite osobnosti i povrede prava na zdravlje ima pravo na novčanu naknadu štete. Pored trajne povrede slobodnog razvoja vlastite osobnosti, fizičkog, duševnog, te socijalnog integriteta tužitelj trpi duševne boli, strah, te fizičke boli. Radi navedenog, tužitelj potražuje s osnove neimovinske štete iznos od 8.400,00 EUR, uvažavajući težinu povrede, okolnosti slučaja, jačinu i trajanje duševnih boli, fizičkih boli, straha, te stupanj oštećenja zdravlja u sva tri njegova segmenta, povreda tjelesnog, duševnog i socijalnog integriteta. Obzirom da tužitelj nema stručno znanje, zadržava pravo po provedenom medicinskom vještačenju urediti tužbeni zahtjev. Tužitelj trpi i imovinsku štetu u vidu potrebe za tuđom pomoći i njegom, te s osnova imovinske štete za tuđu pomoć za razdoblje od ozljeđivanja do tužbe potražuje iznos od 600,00 EUR, po cijeni sata koje određeno za pružanje te usluge profesionalno u mjestu prebivališta tužitelja. Tuženik se 16. listopada 2024. godine radi mirnog rješavanja spora obratio tuženiku odštetnim zahtjevom primjenjujući adresu iz potvrde MUP-a, ali odštetni zahtjev nije zaprimljen. Slijedom svega navedenog predlaže sudu donošenje presude kojom će naložiti tuženiku isplatiti tužitelju zbog povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje s osnova neimovinske štete iznos od 8.400,00 EUR te zbog potrebe pružanja tuđe pomoći i njege, s osnova imovinske štete, iznos od 600,00 eur, dakle sve zajedno 10.000,00 eur, a sve sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 08.10.2024.g. pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje kao neprijepornu činjenicu da je njegov pas ugrizao tužitelja 10. lipnja 2024. g. Tuženik nije primio odštetni zahtjev, ali je nakon primitka tužbenog zahtjeva njegov punomoćnik kontaktirao punomoćnika tužitelja i ponudio mu kao nesporan iznos od 4.000,00 eura. Punomoćnik tuženika je pozvao punomoćnika tužitelja da dostavi broj računa za isplate nespornog dijela, ali ovaj to nije učinio do danas, a po dobitku broja računa za isplatu tuženik će odmah izvršit isplatu navedenog nespornog iznosa. Tuženik osporava daljnji utuženi iznos preko iznosa od 4.000,00 eura smatrajući ga neosnovanim. Osporavaju se činjenični navodi tužbe o opsegu (obimu) neimovinske štete tužitelja jer tjelesne ozljede koje je u predmetnoj prometnoj nesreći tužitelj zadobio nakon provedenog liječenja ne rezultiraju posljedicama u takvom opsegu kako se to u tužbi tvrdi i navedene posljedice ne opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade u iznosu koji se u tužbi potražuje. Tužitelj se očigledno nakon završenog liječenja vratio na posao - iznajmljivanja apartmana i posao je obavljao u punom intenzitetu, a uz posao je pribavljao medicinsku dokumentaciju na otoku Pelješcu. Tuženik prije svega predlaže da se prvenstveno utvrdi koje ozljede su kod tužitelja nastale u uzročnoj vezi sa predmetnim štetnim događajem. Tužitelj je 1962. godište i od ranije ima zdravstvene tegobe i ranije je liječen zbog febrilnog ikterusa sa dvije fokalne lezije na jetri, koje nije pratio UZV-om, a što treba razgraničiti od tegoba koje su posljedica predmetne nezgode. Prilikom pregleda u hitnoj medicine liječnik je naveo da “ozljeda nije značajna; ozljeda lokalizirana”, a tužitelj je neposredno nakon predmetnog događaja imao puls, tlak i frekvenciju disanja u normalnim vrijednostima, radi čega se osporava

dijagnoza PTSP-a dijagnosticirana po neropsihijatrici Biljani Backović Ruda iz Orebića na Pelješcu. Provedenim liječenjem su kod tužitelja sve posljedice ozljeda iz predmetnog štetnog događaja uredno sanirane. Stoga, da bi se činjenica ranijeg zdravstvenog stanja tužitelja mogla pravilno utvrditi i razgraničiti od tegoba po predmetnom štetnom događaju, potrebno je, po mišljenju tuženika, utvrditi zdravstveni status tužitelja prije nastanka štetnog događaja (tj. izvršiti uvid u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju koju tužitelj ima prije predmetne nezgode, zdravstveni karton i eventualni mirovinski spis) te nakon toga cijeniti medicinsku dokumentaciju koja je priložena spisu, a koje je iz vremena nakon nastanka predmetne nesreće – štetnog događaja. Tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u dijelu preko nespornog iznosa, uz naknadu parničnog troška.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u potvrdu MUP, IX. PP ZAGREB, broj: 211-07/24-2/23282 od 23.07.2024. (list 7 spisa), odštetni zahtjev (list 8 i 9 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 11-23 spisa), pročitani su zajednički nalaz i mišljenje vještaka prof.dr.sc. Romana Pavića i prim.dr.med. Gordana Makarića (list 98-101 spisa), saslušani su vještaci (list 159 i 160 spisa) te tužitelj (list 178 spisa).

4. Sud je prihvatio kao dokaz medicinsku dokumentaciju koju je u spis predmeta dostavio tužitelj nakon zaključenja prethodnog postupka obzirom na to da istu s obzirom na vrijeme nastanka tužitelj bez svoje krivnje nije mogao dostaviti ranije kao i slijedom toga dopunsko očitovanje vještaka u kojem je navedena dokumentacija uzeta u obzir, sve u smislu čl. ZPP-a

6. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći prema brižljivoj i savjesnoj ocjeni svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19. 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. U ovome postupku nije sporno da je pas u vlasništvu tuženika 10. lipnja 2024. ozlijedio tužitelja. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu neimovinske i imovinske štete koju je pretrpio u štetnom događaju preko iznosa od 4.000,00 eura smatrajući ga neosnovanim.

8. Iz potvrde MUP-a, IX. PP ZAGREB, broj: 211-07/24-2/23282 od 23.07.2024. proizlazi kako su policijski službenici evidentirali kako je 10. lipnja 2024. oko 15:30h Mirko Zečević držao bez nadzora svog psa, belgijskog ovčara po imenu Max koji je izašao iz dvorišta te za nogu ugrizao Ivicu Tolja koji je kolima hitne pomoći prevezen u KB Dubrava. Mirku Zečeviću je uručen obvezni prekršaji nalog zbog držanja životinja bez nadzora sukladno čl. 30. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

9. Tužitelj je u svom iskazu naveo kako je 10. lipnja 2024., misli da je bilo oko 15,30 tom ulicom odlučio voziti bicikl, išao je u pravcu prema Sesvetama vozeći se desnom stranom ceste prema jugu te je odjednom bio bačen s bicikla. Napao ga je veliki belgijski ovčar, prvo ga je uhvatio odn. ugrizao za nogu i bacio s bicikla te ga nastavio gristi za ruku i zadnji ugriz je bio za rame. Nastojao se braniti no on je od toga bio agresivniji. Pretpostavio je da bi sljedeći ugriz mogao biti za vrat te je

navukao bicikl na sebe, kako bi se zaštitio a on je nastavio gristi sic bicikla. I danas teško diše kada se toga sjeti. U međuvremenu je vidio da je kapija od dvorišta bila otvorena i pogled je pao prema gazdi tog psa koji je držao mobitel u ruci i samo nastavio razgovor. Od galame je izletjela prva susjeda koja je živjela do vlasnika psa, auti su se zaustavili jer se to događalo na cesti. Nakon toga je pas otišao ne zna da li je to bilo zbog ljudi koji su izašli ili ga je vlasnik pozvao, no zna da je kapija bila otvorena i u tom smjeru se pas i uputio. Ta susjeda koja je ujedno i medicinska sestra je pogledala njegove rane i s nečim ih polila te je nakon jedno 15 do 20 minuta došla hitna koja ga je odvezla u bolnicu. U bolnici su mu napravili previjanje te je otpušten kući, no sljedeći dan mu je doktorica rekla da ode na Fran Mihaljević gdje je ostao 12 dana. Prva 4 dana mu nisu mogli smanjiti temperaturu. Zbog svega toga nije mogao otići na Pelješac gdje ima apartmane koje iznajmljuje već su to morali umjesto njega učiniti njegova majka i nevjesta. Nakon toga je nekoliko puta bio kod psihijatra te je ustanovljeno da je taj strah prisutan kod njega više nego kod mlađe osobe. I danas se boji pasa, čak i sad kada govori o tom događaju se preznojava i trese odn. svaki puta kada se sjeti što se dogodilo. U međuvremenu je saznao da je taj isti pas imao još dva ugriza kod mlađih osoba. Prije ovog događaja nije imao strah od pasa. Mirko Zečević ga je samo jednom nazvao i pitao: "Gdje si?". Nakon što se vratio iz bolnice bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega, na previjanja je išao u Dom zdravlja gdje ga je vozio brat, a majka i nevjesta su mu pomagale oko poslova vezanih za prijem gostiju i najam apartmana. Morao je mirovati, noga je bila zavijena te je nije mogao savijati, a u kući ima mnogo stepenica te mu je to predstavljalo problem. Psihijatar Marčinko je ustanovio da ujedno počinje treptati očima nakon tog događaja i mora glede toga napraviti još dva tretmana, a odmah nakon tog događaja kada je bio na Pelješcu je bio kod psihijatrice Rudan. Nije dobio uputnicu za liječenje kod psihijatra na Orebiću. On je to platio, imao je potrebu otići kod psihijatra kao i liječenje. Na upit zbog čega se nije javio liječnici da dobije uputnicu kako bi se liječio redovnim putem naveo je kako se u tom trenutku osjećao loše te je zato otišao kod psihijatra kako ne bi čekao. I u ovom trenu se osjeća jako loše kada priča o tome. Prije tog događaja nije poznavao dr. Rudan. Misli da je kod nje bio jedno tri ili četiri puta. Ne sjeća se kada je bio zadnji put. Koliko boravim na Pelješcu, zna da je bio u periodu srpnja i kolovoza, no točnog datuma se ne sjeća. To je bilo u srpnju i kolovozu 2024. nakon toga je išao kod psihijatra na Rebro, a što je sve vidljivo iz dokumentacije u spisu. Misli da je to bilo u ovoj ili kraj prošle godine, ima još dva zakazana dolaska. Na upit da li je i 2025., a s obzirom da iz dokumentacije ne proizlazi da je tada bio kod psihijatra i uzimao lijekove osjećao te iste tegobe naveo je kako je. Do psihijatra Marčinka je došao bez uputnice jer je tražio psihijatrijsko liječenje u bolnici te ne poznaje osobno dr. Marčinka.

10. Iz zajedničkog nalaza i mišljenja vještaka prof.dr.sc. Romana Pavića i prim.dr.med. Gordana Makarića od 12.11.2025. proizlazi kako je tužitelj prilikom štetnog događaja 10.6.2024. zadobio ugrizne rane od psa u području lijevog ramena, lijeve podlaktice i lijeve natkoljenice koje su posljedično rezultirale s ožiljcima u navedenim regijama. Ožiljci su izmjereni i detaljno opisani u poglavlju Kliničkog pregleda, za kirurški dio ovog vještačenja. Prvo je tužitelj liječen ambulantno. Ordinirana je antibiotska terapija oralnim putem. Rane su previjane no nisu kirurški obrađivane, da bi u području lijeve natkoljenice došlo do komplikacije proširenja infekcije na potkožno tkivo (lat. cellulitis ili grč. phlegmone). Zbog istog je hospitaliziran u Infektivnoj bolnici 13.6.2024. te je provedeno liječenje antibioticima intravenski, sve do 25.6.2024. kada je liječenje cellulitisa završeno. Tijekom liječenja je podvrgnut rtg dijagnostici, osobito je značajno to, da je učinjen MSCT lijeve

natkoljenice koji detaljno opisuje stanje infekcije i povećanja limfnih čvorova. O svemu navedenom može se pročitati detaljnije u poglavlju Iz medicinske kirurške dokumentacije za ovo vještačenje. Kao završetak kompletnog liječenja rana, koje su cijelile per sekundam, znači bez kirurškog primarnog zatvaranja, može se uzeti datum završetka liječenja 10. srpanj 2024. godine, kada bi aproksimativno završilo rano ožiljavanje tkiva. Tužitelj je na psihičkom planu razvio simptomatiku elemenata PTSP-a (F43.1). Navedeno proizlazi iz priložene medicinske dokumentacije. Naime, tužitelj je u okolnostima predmetnog štetnog događaja bio izložen situaciji stresogenog potencijala u vidu realne opasnosti po tjelesni integritet, što je i dovelo do razvoja psihičkog poremećaja. Aktualnim psihijatrijskim ispitivanjem nije utvrđeno kriterija za perzistiranje istoga. Uslijed posljedica štetnog događaja tužitelj je trpio bolnost, strah, a zadobio je i naruženje te mu je bila potrebna privremena tuđa pomoć i njega. Slijedom navedenog, u tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja: Fizička bolnost (intenzitet i trajanje, ukupno zbrojeno): Jakog stupnja: 3 dana, Srednjeg stupnja: 12 dana, Slabog stupnja: 20 dana. Tužitelj je pri štetnom događaju trpio kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma traume i prilagodbe na novonastalo stanje trpio je umjereni do jaki oscilirajući strah do sveukupno 3 dana te potom umjereni oscilirajući strah do sveukupno do 5 dana. Po navedenom trpio je slabiji oscilirajući strah do sveukupno 4 tjedna. Zaostao je kasni, povremeni oscilirajući strah slabijeg intenziteta, u situacijama koje ga podsjećaju na štetni događaj. Posljedično je zaostalo naruženje lakog stupnja, zbog opisanih ožiljaka na lijevom ramenu, podlaktici, a osobito lijevoj natkoljenici. Prilikom ljetnih mjeseci i u doba toplijeg vremena ožiljci su vidljivi kako tužitelju, tako i drugim osobama no kada su pokriveni odjećom, tijekom hladnijeg vremenskog razdoblja nisu vidljivi. Nema trajnog umanjenja životne aktivnosti s kirurškog i psihijatrijskog stajališta. Tužitelj je dobivao tuđu pomoć i njegu bolničkog osoblja tijekom hospitalizacije koja je trajala od 13.6.2024. do 25.6.2024. Međutim, izbanbolnička tuđa pomoć i njega je bila potrebna za vrijeme od 10.6.2024. do 13.6.2024., a zatim od 25.6.2024. do 5.7.2024. u trajanju 2 sata dnevno. Pomoć je bila potrebna za obavljanje najnužnijih kućanskih poslova, njegu, pomoć prilikom obavljanja najnužnijih higijenskih potreba, uz previjanje rana za što mu je bila potrebna stručna pomoć medicinske sestre kao i nadzor liječnika.

10.1. Otklanjanjući prigovore na nalaz i mišljenje vještaka dr. Gordan Makarić je u svom iskazu naveo kako je tijekom ročišta dobio na uvid novo priloženu psihijatrijsku dokumentaciju tužitelja od 18.2.2026. i 11.3.2026., dakle, nešto više od 3 mjeseca po osobnom pregledu. Prilikom pregleda tužitelj je izjavio da psihofarmake ne koristi, a koji su mu ponovno uvedeni 18.2.2026. i to antidepresiv Trittico te anksiolitik Normabel po potrebi. Navedeno može upućivati na perzistiranje simptomatike koja nije bila utvrđena prilikom osobnog pregleda te slijedom navedenog može utvrditi da je s obzirom na štetni događaj, smanjenje životne aktivnosti tužitelja 3 posto. Što se tiče ocjene trajanja intenziteta pretrpljenog straha, ona ostaje ista, kao u pisanom nalazu i mišljenju. Naime, navedeni strah iskazan je u kumulativnom obimu, a životno nije moguće da osoba trpi strah 24 sata dnevno. Također ističe da su strah kao i bol subjektivne kategorije te da ne postoji objektivna dijagnostička metoda kojom bi se isti utvrdili. Navedena ocjena je dana temeljem analize spisu priložene med. dok. te konačnog odlučnog rezultata vlastitog pregleda, sukladno stručnom znanju, dugogodišnjem kliničkom iskustvu te pozitivnoj sudsko-medicinskoj praksi. Nema podataka da je tužitelj po uputi liječnika otišao na pregled psihijatra jer isto ne piše u med. dokumentaciji. Na daljnji upit a s obzirom na razmak od posjeta psihijatru od kolovoza 2024. do veljače 2026. te da li je isto uobičajeno, naveo je da je to individualno no mora napomenuti da je iz stručne literature poznato

da u nekih osoba simptomatika PTSP postane razvidna čak i 30 godina po inicijalnom stresnom događaju. Na daljnji upit da li bi posljedice koje je aktualno cijenio u visini od 3 posto, a s obzirom na novopriloženu med. dok., nastale da se tužitelj redovno psihijatarski liječio naveo je da isto nije moguće realno predvidjeti. Činjenica jest da je sam štetni događaj bio vrlo dramatičan te da se radi o vrlo agresivnom psu, a tjelesne posljedice u vidu ožiljaka cijenio je kolega kirurg, što također predstavlja stalni podsjetnik na to što se dogodilo. Na upit da li se može utvrditi objektivno stupanj stresa i anksioznosti neke osobe naveo je, a kao što je već i prije rekao da je strah, anksioznost, tjeskoba, subjektivna kategorija te da ne postoji objektivna dg. metoda kojom bi se isti utvrdili. Psihijatar je u poziciji cijeniti određenu grupaciju simptoma u konkretnom slučaju uvažavajući objektivno obilježje psihotraume ili traume, te njihov subjektivni doživljaj i stavljati ti ih u okvire određenih dijagnostičkih kategorija.

10.2. Vještak dr. Roman Pavić je u svom iskazu naveo, a nastavno na upit tužitelja o utvrđenom stupnju naruženja , kako je ocjena naruženja dana temeljem ocjene prisutnih ožiljaka koji ustvari nisu vidljivi trećim osobama, jer se radi o ožiljcima koji su ustvari "sakriveni" odjećom veći dio godine. Jedini veći ožiljak je onaj na natkoljenici. Kod ocjene ožiljaka u smislu naruženja gleda se primjetnost, opseg, izmijenjena vanjština i koliko ta naruženost izaziva gnušanje okoline. Tužitelj nema nikakvog deformiteta niti ispada funkcije, a naruženost u lakom stupnju nije najlakši oblik naruženosti, tako da je procijenio da upravo taj stupanj naruženosti ono što je posljedično tužitelj imao. Da nije bilo ožiljka na lijevoj natkoljenici naruženje bi bilo u okviru kozmetskog defekta, a ovako je ipak cijenjeno u lakom stupnju zbog navedenih razloga. Na upit pun. tuženika kakvo je bilo zdravstveno stanje tužitelja u vrijeme štetnog događaja naveo je kako je na stranici 2. nalaza i mišljenja, na dnu stranice napisao napomenu da tužitelj na klinički pregled ne donosi zdr. karton liječničke ob. medicine ali s obzirom na vrstu ozljede nije smatrao da je isti neophodan za kirurški dio ovog med. vještačenja.

10.3. Sud je u cijelosti prihvatio zajednički nalaz i mišljenje vještaka kao stručan, izrađen sukladno pravilima znanosti i struke, a svi prigovori otklonjeni su saslušanjem vještaka na ročištu.

11. Odredbom čl. 1045. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 dalje: ZOO) propisano je da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju, odnosno po objektivnoj odgovornosti. Nadalje, odredbom čl. 103. ZOO propisano je da se šteta nastala u vezi s opasnom stvari smatra da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Odredbom čl. 1064. propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik.

12. Opasnom stvari smatraju se one stvari koje, bilo po svojoj namjeni, bilo po svojim osobinama, bilo po svojem položaju, mjestu i načinu uporabe, bilo na neki drugi način, čine povećanu opasnost štete po okolinu zbog čega ih se mora nadgledati i upotrebljavati s povećanom pozornošću.

13. Odredbom čl. 1067 ZOO-a propisano je da se vlasnik opasne stvari oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti. Također se vlasnik stvari oslobađa od odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ni otkloniti.

14. Iz Zakona o zaštiti životinja (NN 102/17) čl. 6. proizlazi kako posjednik ne smije napustiti domaću životinju, kućnog ljubimca ili uzgojenu divlju životinju koju drži pod nadzorom. Sukladno čl. 51. st. 3. istog Zakona navedeno je da je zabranjeno kretanje kućnih ljubimaca na način koji ugrožava zdravlje ljudi i sigurnost te životinja.

15. Pa je tako na temelju iskaza tužitelja, kojeg je sud u cijelosti prihvatio jer je iskazivao životno, logično i neposredno uvjerljivo, utvrdio da je do štetnog događaja došlo uslijed propusta tuženika kao vlasnika opasne stvari koji je svjesno opasnog psa držao bez nadzora, odnosno isti nije osigurao da pas bude zatvoren u dvorištu pa je za nastanak štetnog događaja u skladu s čl.1063 i 1064 ZOO-a odgovoran vlasnik kao imatelj stvari, a to je tuženik. Odgovornost tuženika utemeljena je na odredbi čl. 1064. ZOO-a te tuženik kao imatelj (vlasnik) stvari odgovara za nastalu štetu po kriteriju objektivne odgovornosti, odnosno uzročnosti. Prema odredbi čl. 1064. st. 2. ZOO za štetu od stvari (ili djelatnosti) od kojih potječe povećana opasnost od štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju. Prema odredbi čl. 1063. ZOO postoji zakonska presumpcija da šteta nastala u vezi s opasnom stvari (ili opasnom djelatnošću) potječe od te stvari (ili djelatnosti), osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Kako je citiranom odredbom utvrđena odgovornost za štetu od opasne stvari (ili opasne djelatnosti) po kriteriju uzročnosti, a uz nespornu činjenicu da je tužitelju šteta nastala na način da ga je napao tuženikov pas i nanio mu ozlijede nema nikakve dvojbe da tuženik kao imatelj opasne stvari odgovara tužitelju za štetu po kriteriju uzročnosti, odnosno objektivne odgovornosti, sukladno odredbi čl. 174. st. 1. ZOO.

16. Tuženik ujedno kao vlasnik opasne stvari nije dokazao da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, odnosno da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ni otkloniti. Ostavljanje agresivnog psa bez nadzora u otvorenom dvorištu, u blizini ceste i nogostupa kojim se kreću ljudi, uvažavajući mogućnost da pas u bilo kojem trenutku može napustiti dvorište to šteta nije potjecala od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, a niti je šteta nastala radnjom oštećenika koji se samo kretao biciklom po cesti te ničim nije provocirao psa već je isti ničim izazvan napao tužitelja. Tužitelj je povodom napada zadobio otvorene ugrizne rane na lijevom ramenu, lijevoj podlaktici i veću ugriznu ranu na lijevoj natkoljenici. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj je dobio cjepivo protiv tetanusa, Ana-Te i HIG. Oštećeni je također na području lijeve natkoljenice pretrpio infekciju - bakterijsku upalu kože Celulitis, popraćeno febrilitetom, radi čega je 12 dana bio hospitaliziran. Pa je tako tužitelj životno, vidno uznemiren opisao štetni događaj, odnosno isti je iskazao kako ga je napao veliki belgijski ovčar, prvo ga je uhvatio odn. ugrizao za nogu i bacio s bicikla te ga nastavio gristi za ruku i zadnji ugriz je bio za rame, nastojao se braniti no on je od toga bio agresivniji. Pretpostavio je da bi sljedeći ugriz mogao biti za vrat te je navukao bicikl na sebe, kako bi se zaštitio a on je nastavio gristi sic bicikla. I danas teško diše kada se toga sjeti. Od galame je izletjela prva susjeda koja je živjela do vlasnika psa, auti su se zaustavili jer se to događalo na cesti. Nakon toga je pas otišao ne zna da li je to bilo zbog ljudi koji su izašli ili ga je vlasnik pozvao, no zna da je kapija bila otvorena i u tom smjeru se pas i uputio. Ta susjeda koja je ujedno i medicinska sestra je pogledala njegove rane i s nečim ih polila te je nakon jedno 15 do 20 minuta došla hitna koja ga je odvezla u bolnicu. U bolnici su mu napravili previjanje te je otpušten kući, no sljedeći dan mu je doktorica rekla da ode na Fran Mihaljević gdje je ostao 12 dana. Prva 4 dana mu nisu mogli smanjiti temperaturu. Zbog svega toga nije mogao otići na

Pelješac gdje ima apartmane koje iznajmljuje već su to morali umjesto njega učiniti njegova majka i nevjesta. Nakon toga je nekoliko puta bio kod psihijatra te je ustanovljeno da je taj strah prisutan kod njega više nego kod mlađe osobe. I danas se boji pasa, čak i sad kada govori o tom događaju se preznojava i trese odn. svaki puta kada se sjeti što se dogodilo. Prije ovog događaja nije imao strah od pasa. Nakon što se vratio iz bolnice bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega, na previjanja je išao u Dom zdravlja gdje ga je vozio brat, a majka i nevjesta su mu pomagale oko poslova vezanih za prijem gostiju i najam apartmana. Morao je mirovati, noga je bila zavijena te je nije mogao savijati, a u kući ima mnogo stepenica te mu je to predstavljalo problem. Psihijatar Marčinko je ustanovio da ujedno počinje treptati očima nakon tog događaja i mora glede toga napraviti još dva tretmana, a odmah nakon tog događaja kada je bio na Pelješcu je bio kod psihijatrice Rudan. Nije dobio uputnicu za liječenje kod psihijatra na Orebiću. On je to platio, imao je potrebu otići kod psihijatra kao i liječenje, u tom se trenutku osjećao loše te je zato otišao kod psihijatra kako ne bi čekao. I u ovom trenu se osjeća jako loše kada priča o tome. Prije tog događaja nije poznavao dr. Rudan. Misli da je kod nje bio jedno tri ili četiri puta. Koliko boravim na Pelješcu, zna da je bio u periodu srpnja i kolovoza, no točnog datuma se ne sjeća nakon toga je išao kod psihijatra na Rebro, a što je sve vidljivo iz dokumentacije u spisu. Misli da je to bilo u ovoj ili kraj prošle godine, ima još dva zakazana dolaska. Na upit da li je i 2025., a s obzirom da iz dokumentacije ne proizlazi da je tada bio kod psihijatra i uzimao lijekove osjećao te iste tegobe naveo je kako je. Do psihijatra Marčinka je došao bez uputnice jer je tražio psihijatrijsko liječenje u bolnici te ne poznaje osobno dr. Marčinka.

17. Cijeneći utvrđene činjenice i to posebice trajanje i intenzitet fizičkih bolova i straha, kao i vrstu ozljeda, sud nalazi da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje, čime mu je nastala neimovinska šteta (čl. 19. st. 2 u vezi s čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima – Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO) te je osnovan njegov zahtjev za isplatu novčane naknade. Prilikom odlučivanja o pravičnoj naknadi za štetu koju je tužitelj pretrpio sud je uzeo u obzir jačinu i trajanje povredom izazvanih fizičkih bolova i straha, nastalo smanjenje životne aktivnosti kod tužitelja, njegovu dob, naruženje, cilj kojem služi dosuđena naknada te da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Pa je tako u nalazu i mišljenju navedeno kako između štetnog događaja i ozljeda, kao i razvoja psihičkog poremećaja, postoji izravna uzročno-posljedična veza.

18. U tom smislu, a imajući u vidu relevantne kvalifikatorne okolnosti, jačinu i trajanje fizičkih bolova u danom zajedničkom nalazu i mišljenju medicinskih vještaka prema kojem je tužitelj trpio jake fizičke bolove 3 dana, srednje jačine 12 dana, slabe jačine 20 dana utvrđeno da tužitelju po tom kriteriju pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.366,26 euro. U odnosu na pravičnu novčanu naknadu po kriteriju naruženosti, sud je cijenio da je naruženje lakog stupnja uočljivo trećima samo ponekad te je odmjerena pravična novčana naknada u iznosu od 1.990,90 euro. Zbog opisanih ožiljaka na lijevom ramenu, podlaktici, a osobito lijevoj natkoljenici. Prilikom ljetnih mjeseci i u doba toplijeg vremena ožiljci su vidljivi kako tužitelju, tako i drugim osobama, no kada su pokriveni odjećom, tijekom hladnijeg vremenskog razdoblja nisu vidljivi. Po kriteriju straha, a kako je utvrđeno da je tužitelj pri štetnom događaju trpio kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma traume i prilagodbe na novonastalo stanje trpio je umjereni do jaki oscilirajući strah do sveukupno 3 dana, te potom umjereni oscilirajući strah do sveukupno do 5 dana. Po navedenom trpio je slabiji oscilirajući strah do sveukupno 4

tjedna. Zaostao je kasni, povremeni oscilirajući strah slabijeg intenziteta, u situacijama koje ga podsjećaju na štetni događaj. ocijenjeno je da tužitelju pripada pravična novčana naknada u iznosu od 3.000,00 eur.

18.1. Nadalje, tužitelju je zbog opisane ozljede zaostala smanjena opća životna aktivnosti u omjeru od 3% te je stoga ocijenjeno da tužitelju po tom kriteriju pripada pravična novčana naknada u iznosu od 995,45 eura. Premda pri izradi nalaza i mišljenja vještaka smanjenje životne aktivnosti nije ocijenjeno već je naknadno nakon što je vještaku dostavljena medicinska dokumentacija na ročištu, a koju je sud u cijelosti prihvatio kao dokaz kao što je ranije obraloženo, isto ocijenjeno sa 3 % pa je tako dr Makarić obrazložio kako se s obzirom na razmak od posjeta psihijatru od kolovoza 2024. do veljače 2026. intenzitet posjeta psihijatru nakon štetnog događaja mora cijeniti individualno te da je iz stručne literature poznato da u nekih osoba simptomatika PTSP postane razvidna čak i 30 godina po inicijalnom stresnom događaju. Posljedice je vještak aktualno cijenio u visini od 3 posto, a s obzirom na novopriloženu med. dok. uvažavajući da je sam štetni događaj bio vrlo dramatičan te da se radi o vrlo agresivnom psu a tjelesne posljedice u vidu ožiljaka cijenio je kolega kirurg, što također predstavlja stalni podsjetnik na to što se dogodilo. Strah, anksioznost, tjeskoba, subjektivna kategorija te ne postoji objektivna dg. metoda kojom bi se isti utvrdili. Psihijatar je u poziciji cijeniti određenu grupaciju simptoma u konkretnom slučaju uvažavajući objektivno obilježje psihotraume ili traume, te njihov subjektivni doživljaj i stavljati ti ih u okvire određenih dijagnostičkih kategorija.

19. Sud je ujedno prihvatio kao životne navode pun. tužitelja kako je općepoznato da se na termine kod psihijatra čeka u okviru redovne procedure zdravstvene zaštite više od 6 mjeseci. Da je situacija kod tužitelja bila akutna te je morao reagirati osobito imajući u vidu da se zbog posla nije nalazio u 2024. kada je obilazio psihijatra u Zagrebu, i nadalje da je tužitelj osoba "starog kova" kojem je odlazak psihijatru na određeni način stigmatiziran te je isti koliko god je to mogao izbjegavao do zadnjeg taj vid liječenja. Vremenski interval između 2024. i 2026. je primarno posljedica nadanja tužitelja da će se kroz vrijeme ti strahovi i tegobe smiriti, što se nažalost nije dogodilo te isti trpi posljedice ovog slučaja i danas. Sve uvažavajući i činjenicu da su ugrizi psa bili u predjelu vrata, a što je za tužitelja moglo biti kobno.

20. U smislu odredbe čl. 1095. ZOO-a tužitelju pripada pravo i na naknadu za tuđu pomoć. Među strankama nije sporno da tužitelj za pruženu pomoć nije plaćao cijenu satnice za obavljanje takve vrste posla. U odnosu na visinu imovinske štete s osnova troškova tuđe pomoći i njege, sud je na temelju nalaza i mišljenja medicinskog vještaka o potrebi i trajanju tuđe pomoći i njege utvrdio kako je ista tužitelju bila potrebna 14 dana po dva sata dnevno i to za obavljanje najnužnijih kućanskih poslova, njegu, pomoć prilikom obavljanja najnužnijih higijenskih potreba, uz previjanje rana za što mu je bila potrebna stručna pomoć medicinske sestre kao i nadzor liječnika, uz ocjenu o cijeni sata tuđe pomoći i njege od 6,00 eura (čl. 223. st. 1. ZPP-a) prema NKV radnika te primjenom čl. 1095. st. 1. ZOO-a ista je odmjerena u iznosu od 663,61 eur. Naime, cijena sata za tuđu pomoć i njegu određuje se prema neto zaradi osobe koja bi u mjestu pružanja usluge bila sposobna pružiti takvu pomoć, a što je sud u konkretnom slučaju uzeo u obzir. Po slobodnoj ocjeni, temeljem čl. 223. ZPP-a, procijenjena je vrijednost sata tuđe pomoći u iznosu 6,00 EUR. Pri tome vodeći računa o realnom padu vrijednosti novca te posljedično usklađenju-promjeni Orijentacijskih kriterija na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka i 15. lipnja 2020., broj: Su-IV-47/2020-5, kao i

daljnjoj stopi inflacije mjerenom indeksom promjena potrošačkih cijena, odnosno stopu inflacije za daljnje razdoblje od pet godina (lipanj 2020.-lipanj 2025.) od 30,7% s obzirom na javno objavljene podatke Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske. Kako je tužitelj s navedene osnove potraživao isplatu iznosa od 600,00 eur to mu je sud dosudio upravo utužen iznos jer bi dosuđivanjem više utvrđenog iznosa došlo do prekoračenja tužbenog zahtjeva, a sud sudi samo u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva.

21. Kako je tužitelj tužbenim zahtjevom s osnove naknade neimovinske i nenovčane imovinske štete koji je istaknut u podnesku od potraživao iznos od 8.000,00 eur to je tužitelju s osnova neimovinske štete dosuđen iznos od u cijelosti kao osnovan.

22. Odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata dosuđena je temeljem čl. 29. st. 2. ZOO, sa tijekom kamata za dosuđen iznos neimovinske štete od dana podnošenja odštetnog zahtjeva kao dana saznanja tuženika za naknadu za štetni događaj. Kako tužitelj tijekom parnice (ni u tužbi, ni u iskazu) nije tvrdio da je tuđu pomoć plaćao drugoj osobi te da je u svezi sa time imao određeni novčani izdatak to se onda ima uzeti da se u predmetnom slučaju ne radi o novčanoj imovinskoj šteti već o nenovčanoj imovinskoj šteti, koja se sudi prema cijenama sata tuđe pomoći u vrijeme presuđenja, a u tom slučaju je i na navedenu naknadu valjalo dosuditi zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja presude te je stoga u dijelu u kojem je tužitelj potraživao isplatu zatezne kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva do presuđenja tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

23. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154 st. 2. i čl. 155 ZPP-a te s obzirom na to da je tužitelj ostvarila djelomičan uspjeh u sporu od 90%, a tuženik od 10% te je stoga uspjeh tužitelja ocijenjen s 80% tuženik je dužan naknaditi tužitelju troškove postupka koji su bili potrebni za vođenje parnice. Tako je tužitelju zastupanom po punomoćniku odvjetniku dosuđena naknada troškova sastava odštetnog zahtjeva, tužbe te podnesaka od 21.02.2025., 27.11.2025. i 18.02.2026. u visini od po 200,00 Eur sukladno Tbr. 8/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br.138/23; dalje: Tarifa), troška zastupanja na ročištima 04.05.2025., 15.06.2026. i 9.10.2026. u iznosu od po 200,00 Eur sukladno Tbr 9/1 Tarife, što uvećano za PDV 25% te uvažavajući uspjeh tužitelja u sporu od 80% ukupno iznosi 1.600,00 Eur. Navedenom iznosu je valjalo pribrojati trošak predujma za vještačenje u iznosu od 800,00 Eur te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 68,23 Eur, slijedom čega trošak dosuđen tužitelju iznosi 2.468,23 eur. Na dosuđen iznos teku kamate od dana donošenja prvostupanjske presude, u skladu s odredbom čl. 30. st. 2. OZ.

U Sesvetama 17. studenog 2026.

Sudac:
Iva Raos

IVA RAOS

Elektronički potpisano: 17.11.2026T09:27:32 (UTC:2026-11-17T08:27:32Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: c20c378f-b433-4c14-9ba9-690f2b24258b

Općinski sud u Sesvetama

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.
Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:
1. tužitelju po pun
2. tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-30890-3d417**

Kontrolni broj: **09da8-86bad-83689**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.